

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

DUBEN 2025

1975 – 2025

Za Alejí

Základní škola Uherské Hradiště

ROČNÍK 2024/2025
ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

4

Obsah

Úvod	5
1. 50. výročí založení Zaalejky	5
2. Kroužek zrcadlo minulosti	7
3. Adaptační pobyt Chaloupky tříd MA, MB	8
4. Škola v přírodě MB	9
5. Žákovský parlament	10
5.1. Ranní setkávání žákovského parlamentu	10
5.2. Ponožky, které dávají smysl	10
5.3. „50 let spolu“ – chystá se Zahradní slavnost.....	10
5.4. Horké křeslo	11
6. Noc s Andersenem	11
6.1. Celoškolní akce	11
6.2. Přespávání v 6. B	12
6.3. Přespávání v 8. B	14
7. Dny prevence	15
7.1. Dny prevence v 8. B.....	16
8. Jeden svět na školách.....	16
8.1. Jak se asi cítí Vítek, Matúš a Hikari?.....	16
8.2. Tři příběhy, mnoho pohledů	17
8.3. 8. C a Jeden svět na školách	19
8.4. Jeden svět na školách v 5. B	19
9. Charakter: Sportovec	20
10. Cestujeme Pouličkou.....	20
11. Vynášení Morany	21
12. Projektové vyučování.....	21
13. Přednáška o zdravotnických oborech	22
14. Den otevřených dveří v Uherském Brodě.....	23
15. No stres! Deváťáci to zvládnou	23
16. Návštěva soudního jednání u Okresního soudu v Uherském Hradišti	24
17. Preventivní program Online ZOO.....	26
18. Aktivity ve 3. B.....	26
18.1. Výchovný koncert.....	26
18.2. Jeden svět.....	26
18.3. Online ZOO	26

18. Čas změn – přednáška o dospívání	27
19. Ranní setkávání 6. B	28
20. Vaření po anglicku.....	29

Úvod

Milí čtenáři Školního zpravodaje, čas hrozně letí, do prázdnin nám zbývají 2 měsíce a my přicházíme s předposledním Školním zpravodajem letošního školního roku.

Můžete si připomenout spoustu akcí, které proběhly u nás ve škole. Řádky školního časopisu vás mimo jiné vrátí na adaptační pobyty, Dny prevence, na filmy Jednoho světa na školách. Čeká na vás i celá řada článků o dalších aktivitách. Blíží se také mílovými kroky finální oslava letošních kulatin školy, tam vás rádi pozveme.

Krásné jarní dny.

Váš Školní zpravodaj

1. 50. výročí založení Zaalejky

Od září si připomínáme kulatiny naší školy. Pečlivě se připravujeme na finální oslavu, která proběhne v sobotu **21. června 2025** a na kterou jste všichni srdečně zváni.

Už nyní se můžete s prvními dárky škole seznamovat. Na instagramu a facebooku se vždy v pondělí, ve středu a v pátek objevují krátké vzpomínky na Zaalejku a narozeninová přání. Posílají nám je bývalí i současní zaměstnanci, žáci, rodiče, všichni ti, kteří u nás byli a kterým se tu líbilo. Někteří se rozepsali více, můžete si jejich příspěvky přečíst právě v našem Školním zpravodaji. Na školním plotu směrem k Moravě na všechny procházející kolem čekají plakáty, které sdělují, co vše v Zaalejce probíhá během každého školního roku.

A to jsou zatím první viditelná připomenutí padesátin. Další budou přibývat, těšte se.

Alena Navrátilová

Naše Zelená střecha obdržela Ocenění ministra životního prostředí Petra Hladíka za mimořádný přínos pro udržitelnost veřejných budov.

Díky programu Erasmus se dostala řada žáků i pedagogů za hranice naší republiky. Byli jsme také hostiteli pro návštěvníky z ciziny.

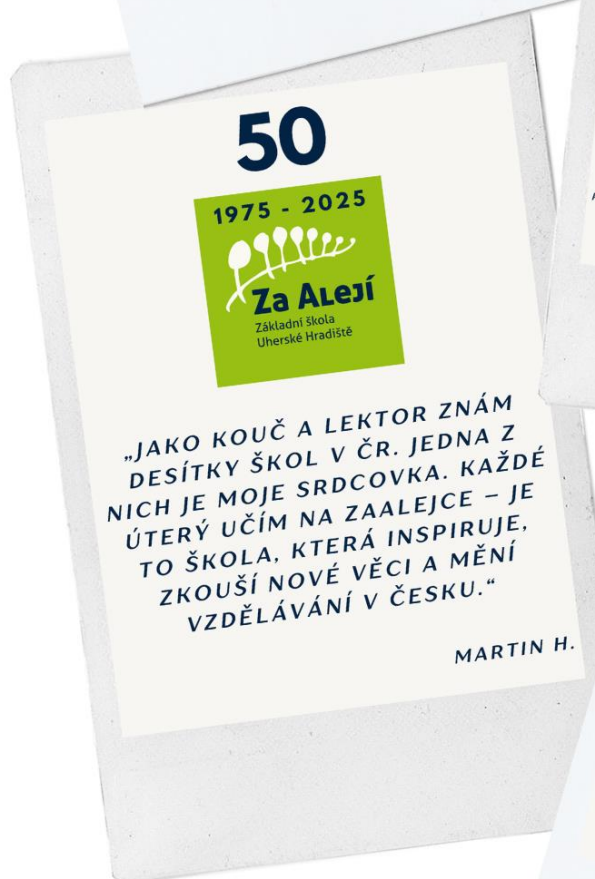

zszaaleji.cz

Informace a aktuality o nás můžete najít na webových stránkách školy, facebooku a instagramu.

zs_zaleji Základní škola Za Alejí

50 VZPOMÍNEK ZE ZAALAJKY

2. Kroužek zrcadlo minulosti

Poprvé jsme se sešli v půlce září 2024 s koordinátorkou projektu Příběhy našich sousedů. Tento projekt organizuje Post Bellum. Do projektu se zapojilo 12 škol z Otrokovicka, Uherskohradištska a Holešova. Žáci a studenti představili osudy pamětníků, jejichž životy byly ovlivněny klíčovými událostmi 20. století.

Náš tým se zaměřil na příběh paní Anny Ničové, kterou jsme byli dvakrát navštívit v Podolí. Návštěva proběhla ve velmi příjemném duchu. Paní Anička v raném dětství zažila poválečné období. V 50. letech pak její rodina čelila tvrdým důsledkům komunistického režimu, kdy jim byl zabaven majetek. Také nám vyprávěla o dramatických událostech srpna 1968, kdy viděla projíždějící sovětské tanky, a o těžkém osudu svého tchána, který byl odvezen do koncentračního tábora Mauthausen a tam zahynul.

Dne 29. 1. jsme jeli do Zlína nahrávat reportáž v rámci projektu Příběhy našich sousedů. I přes menší potíže jsme nakonec do Zlína dorazili. Na nádraží započala velmi obtížná výzva jménem najít rozhlas, která se zdála velmi lehká, dokud nám navigace neoznámila, jděte na jihovýchod. Po úspěšném nalezení hledaného místa jsme zazvonili, jenom abychom zjistili, že nás pustí dovnitř až za půl hodiny.

Takže jsme se šli podívat k Univerzitě Tomáše Bati, kde jsme počkali, než bude ten správný čas vyjít. V budově rozhlasu nás přivítala příjemná atmosféra a paní redaktorka. Poté, co jsme se dozvěděli základní informace o vile Jana Antonína Bati, nás paní redaktorka uvedla do nahrávacího studia. Zde jsme nejdříve upravili náš scénář a potom jsme se mohli vrhnout na nahrávání naší reportáže. V průběhu jsme dostali tu příležitost podívat se do živého vysílání zpráv. Jakmile skončilo živé vysílání, odebrali jsme se zpět do studia a donahrávali naši reportáž. Po zážitku plném obědě jsme se (tentokrát bez obtíží) vydali na cestu domů.

Následující čas jsme dokončovali životopis paní Ničové a připravovali se na závěrečnou prezentaci.

Závěrečná prezentace v Otrokovicích, která proběhla 6. března, byla nejen příležitostí podělit se o naši práci, ale také ukázkou toho, jak důležité je uchovávat paměť národa. Děkujeme paní Ničové za její otevřenost i organizátorům za možnost stát se součástí tohoto projektu.

Michaela Kročová 9. C, Martin Vodička 9. C, Ester Kaplanová 8. B, Viktor Zapletal 8. B

3. Adaptační pobyt Chaloupky tříd MA, MB

Naše zážitky z adaptačního pobytu – Historie všedních dnů, Ekocentrum Chaloupky, Kněžice

Líbilo se nám, že jsme byli celou dobu v přírodě. Večer jsme oknem pozorovali hvězdy a byla to nádhera. Stezka odvahy byla trochu strašidelná, ale zvládli jsme to. Orientovali jsme se jen podle červených světýlek – a nikdo se neztratil. Na konci jsme dostali odměnu.

Hodně nás bavily různé staré hry – třeba ta s obručkami byla opravdu zábavná a taky jsme zkoušeli roztočit káču nebo knoflík na šňůrce.

Kluci si zkusili sekání dřeva a osekávali větvičky sekerami. Holky pekly chlebánky a vařily polévku. A moc nám chutnalo. I paní kuchařky vařily moc dobře.

Navštívili jsme farmu, ale kvůli kulhavce a slintavce jsme nemohli přímo ke zvířátkům. To nám bylo trochu líto, ale i tak to bylo zajímavé. Zkoušeli jsme plstění z ovčí vlny nebo jsme vyráběli sýr a máslo.

Zpívali jsme písničky, měli jsme táborák, hráli jsme divadlo, učili se o myslivosti nebo šit jehlou. A taky jsme vyráběli korálky z bezu.

Celý pobyt byl krásný. Užili jsme si ho, něco nového se naučili a máme spoustu zážitků.

Třída MA

4. Škola v přírodě MB

V březnu jsme byli na škole v přírodě. Na ekocentru Chaloupky jsme se seznámili s historií všedního dne, kdy se děti učily například péct chleba, řezat a sekat dřevo, vyrábět sýry a plstít ovčí vlnu, starat se o kuřátka, vařit nebo vyrábět přírodní ozdoby. Toto jsou některé největší zážitky:

První den bojovka. Hledání věcí nebo míst podle fotografií. *Emá*

Hořící rohlík. Byla jsem u ohně a opékala jsem si rohlík a začal mi hořet. *Lilly*

Ve středu večer u táboráku jsme opékali špekáčky a zpívali jsme písničky a poslední byla Amálka, má narozeniny... *Amálka*

Měli jsme stezku odvahy, ale já nejdřív nechtěla a pak zase chtěla a tak dokola. Až jsme byli venku, tak jsem si to rozmyslela a nakonec jsem šla s mou kamarádkou Ninou. *Simča*

Stezka odvahy byla super, šla jsem s Amčou, ale bez baterky. Šly jsme skoro poslední, ale zvládly jsme to. *Martinka*

Když se mi živé kuře posadilo na ruku. *Markétka*

Stezka odvahy loukou a lesem. *Viktorka*

Mně se nejvíc líbilo, jak jsme sekali dřevo. *Ráďa*

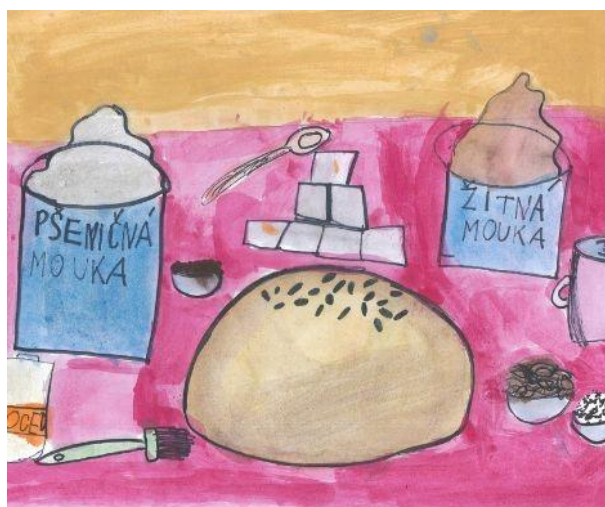
Opékání špekáčků. *Miki*

Hra na bylinkářku. *Maruška*

Jízda autobusem a stezka odvahy. *František K.*

Kuřata a stezka odvahy. *Viktor*

Táborák a stezka odvahy. *František M.*

Eliška Janíková

5. Žákovský parlament

5.1. Ranní setkávání žákovského parlamentu

Zástupci žákovského parlamentu pro zbytek školy na ranním setkávání předvedli divadelní představení na téma Masopust. Ranní setkávání začalo živým představením tradičních postav a veselých scén, které evokovaly slavnostní atmosféru masopustu.

Během představení se děti krátce seznámily s významem masopustních masek. Například

maska „medvěda“ symbolizuje sílu a zdraví, zatímco maska „kominíka“ přináší štěstí a masky babky s nůši přinesly dobroty. Na závěr žákovský parlament informoval o proběhlých akcích a akcích, které žákovský parlament má v plánu pro školu zorganizovat.

Kristýna Horáková

5.2. Ponožky, které dávají smysl

Žákovský parlament letos opět zapojil naši školu do Ponožkové výzvy, která každoročně připadá na 21. březen – Světový den Downova syndromu. Cílem této výzvy je šířit povědomí o lidech s Downovým syndromem, oslavit lidskou jedinečnost a připomenout, že odlišnost není překážkou, ale součástí naší společnosti.

A proč právě ponožky? Symbolika je jednoduchá – chromozom, jehož porucha způsobuje Downův syndrom, má tvar ponožky. Lidé s tímto syndromem mají navíc jeden 21. chromozom, proto také připadá Světový den právě na 21. 3. Obléknutím dvou různých ponožek jsme dali najevo, že podporujeme rozmanitost a přijímáme odlišnosti.

Děkujeme všem, kteří se zapojili. I malý čin, jako je obléknout si dvě rozdílné ponožky, může mít velký význam.

Dana Šimíková

5.3. „50 let spolu“ – chystá se Zahradní slavnost

Letos slavíme velké krásných 50 let! A právě tento letošní Zahradní slavnosti, která spolu“. Ten vzešel z hlasování

Možná si řeknete – proč nás není od samého začátku? názvu. Spolu jsme jako potkaly, střídaly, navazovaly na

jubileum – naše škola Za Alejí má milník se stane hlavním motivem se ponese v duchu názvu „50 let žákovského parlamentu.

„50 let spolu“, když tu nikdo z Ale právě v tom je kouzlo tohoto generace, které se v této škole sebe. Spolu jsme jako učitelé,

žáci i rodiče, kteří tvoří příběh školy – každý svou kapitolou. A spolu jsme teď – jako ti, kdo slaví, vzpomínají i tvoří budoucnost.

Každá třída, kroužek nebo skupina má letos volnou ruku – není jednotné téma, každý může vytvořit vystoupení podle sebe. Právě v této pestrosti a jedinečnosti se odráží to, co školu spojuje: společné chvíle, nápady a radost ze spolupráce.

Dana Šimíková

5.4. Horké křeslo

V dubnu usedne pan ředitel – a tentokrát nejen on – do horkého křesla! Čekají ho a také vedoucí školní jídelny otázky, které sesbírali členové žakovského parlamentu přímo od vás, žáků. Co vás zajímá o chodu školy? Co byste chtěli vědět o školní jídelně? A co byste se možná nikdy neodvážili zeptat nahlas?

Otázky budou pokládat zástupci žakovského parlamentu a věřte, že se budou ptát opravdu důkladně. Těšte se na zajímavé odpovědi, možná i nějaké překvapení – a hlavně na to, že i váš hlas je slyšet.

Dana Šimíková

6. Noc s Andersenem

6.1. Celoškolní akce

25. ročníku Noci s Andersenem se na naší škole zúčastnilo 6 tříd pod vedením svých třídních učitelek a asistentek. Tuto akci vymyslely a už čtvrt století organizují knihovnice z naší knihovny B. B. Buchlovana v Uh. Hradišti.

Noc s Andersenem je mezinárodní akce, při níž knihovny, školy, kluby či dětské domovy v Čechách, v Evropě, ale také v zámoří jednou ročně, vždy ve stejný čas, otvírají své brány také v noci, aby děti, vybavené polštářky a spacáky, mohly naslouchat čtení pohádek.

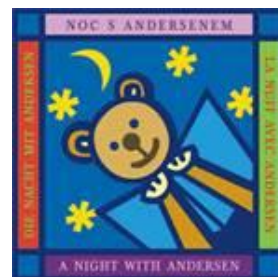
Nocovalo se či proběhly programy celkem na **2 129 místech celé naší planety**, pohádkové programy zažilo **120 289** dětí i dospělých.

V naší škole si každý vyučující mohl vybrat téma, které je jemu nebo jeho dětem nejbližší, a zpracovat si jej podle sebe. Letos se plnily úkoly, které souvisely s básničkami Jiřího Žáčka, četly se klasicky pohádky H. Ch. Andersena, plnily se úkoly na školním hřišti a v okolí školy, luštily křížovky, malovaly, četly se ukázky všech možných knížek.

Letos nocovali prvňáčci i druháčci a pro některé to byla snad i první noc bez někoho blízkého. Ale neobjevila se ani jedna slzička, všichni dostali pochvalu za vzorné zvládnutí stezky odvahy, kterou připravovali sedmáci.

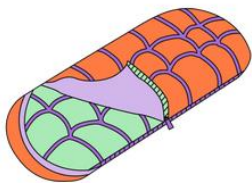
Po stezce postupně jednotlivé třídy usínaly. Některým se to podařilo dříve, jiným až hodně po půlnoci. Ráno však všichni byli čilí jako rybičky, s chutí posnídali a vyrazili k domovům nebo čekali, až si je vyzvednou rodiče.

Jana Hrabalová

6.2. Přespávání v 6. B

Letos jsme společně se třídou 6. B prožili Noc s Andersenem. Přestože jsem tuto akci zažila už mnohokrát, pokaždé mě překvapí, s jakou radostí a energií se do ní děti pustí. Tentokrát jsme ji naplánovali na pátek 28. března a téma „Pohádky v pohybu“ se nám neustále připomínalo – hlavně během schovky po celé škole. Děti si připravily spacáky, baterky, dobrou náladu i silné hlasivky a společně jsme prožili nezapomenutelný večer ve škole. Večer byl plný smíchu, her, jídla, trochu odvahy a především společných zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

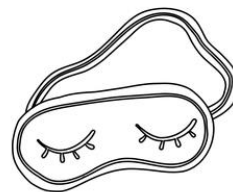

Jakub Navrátil přišel raději dřív, aby nic nezmeškal. Ve třídě jsme uklidili lavice, poskládali židle do kruhu a pustili se do her. Nejvíce se těšil na schovávanou, i když mu prý úkryty moc nevycházely – pokaždé ho někdo našel téměř okamžitě.

Artem Shkura se Noci s Andersenem zúčastnil poprvé. Připravil si spacák, karimatku a něco dobrého k jídlu. Přiznal, že netušil, jak zábavný večer ho čeká.

Anežka Vaňurová popisuje, že po přivítání a hře „Vymění si místa ti, kdo...“ přišla na řadu neočekávanější část – schovka. Během večera stihla nejen schovku, ale také dělat make-up ostatním, což se setkalo s velkým úspěchem. Večeře dorazila z KFC, McDonaldu nebo pizzerie a podle Anežky byl po jídle sice chaos, ale taky spokojenost. Stezka odvahy prý nebyla děsivá, zato noční film a „pravda nebo úkol“ stály za to. Spalo se málo, protože někteří se hlučně projevovali i ve spánku.

Julie Gallová dorazila – jak sama říká – klasicky pozdě a přitáhla s sebou i Nikolu Medkovou. Hned při první hře spadla na zem a rozesmála celou třídu. Schovávaná ji bavila, i když napoprvé ji odhalili hned. Během večera hrála s holkami UNO, četly si a objednaly si Happy Meal. Při stezce odvahy zakopla o Nikču hned po prvním leknutí. Usínání probíhalo za filmu o Šmoulech, ráno vstávala brzy a pochválila bábovku, kterou napekla maminka Nikoly.

Rozálie Kroutilová si chválí promyšlené úkryty během schovávané – zkusila místo za bednou s tablety, za gaučem nebo u učebny chemie. UNO hrála s holkami, sledovala Anežčin make-up a po jídle se vydala na stezku odvahy sama. Ráno si dala mangový čaj a mramorovou bábovku, pak si sbalila věci a počkala na rodiče. Pro Rozálii to byla první noc ve škole a moc se jí líbila.

Nikola Medková se schovávala na záchodech, pod lavičkami i v odpočinkové místnosti. Společně s ostatními hrála UNO a užila si i to, jak se kluci nechali líčit. Na stezku odvahy šla s Julií a tvrdí, že právě na ně bafali nejvíce. Po večerním filmu se zachumlala do spacáku a ráno vstala s úsměvem.

S kamarádkou si ještě stihla zaplést copánky a pak se s ostatními rozloučila. Už teď se těší, až si to za rok zopakuje.

Tahle noc přinesla radost, trochu nepořádku, mnoho smíchu a hlavně společné zážitky, na které budeme ještě dlouho vzpomínat. Pro některé to bylo první přespání ve škole, pro jiné už tradice. A pro mě jako třídní učitelku další připomínka toho, jak skvělou partu dětí máme.

Dana Šimíková

V pátek 28. 3. nám skončila poslední hodina a všichni jsme byli natěšení na Noc s Andersenem. Po příchodu domů jsem se hned dobalil a kolem 16.45 jsem vyrazil z domu, abych tam byl včas. Přišel jsem o trochu dříve, už tam čekali i ostatní spolužáci. Chvilí jsme čekali na paní učitelku, která nás přišla vyzvednout, přezuli jsme se a šli jsme do naší třídy. Nejprve jsme si nachystali třídu, odnášeli jsme lavice a skládali jsme židle. Pak jsme si sedli do kruhu a začali jsme hrát hru a seznámili jsme se s významem Noci s Andersenem. Strašně jsme se těšili na schovávanou ve škole, domluvili jsme si pravidla a začali jsme. První schovku hledaly paní učitelka s Claudií. Claudie mě hned našla, takže jsem prohrál. Vlastně pokaždé, když jsem se schoval, tak mě někdo našel.

Jakub Navráti, 6. B

V pátek jsme se setkali před školou, potom jsme šli do třídy a trochu si vybalili. Potom jsme si sedli do kruhu a tam jsme si povídali, potom jsme hráli hru „Vymění si místa ti...“. Bylo to docela zábavné. No ale potom začala opravdu sranda. Šli jsme hrát na schovku. Hráli jsme tři kola a mohli jsme se schovávat ve druhém a třetím patře. Když jsme dohráli, šli jsme zpět do třídy a začali jsme si objednávat jídlo z KFC, MC Donald's, pizzu. Mezitím jsem dělala všem makeup. Pak přivezli jídlo, které bylo výborné, nepořádek po jídle byl také neskutečný. Po jídle jsme měli stezku odvahy, nebyla strašidelná. Potom jsme si udělali osobní hygienu a převlékli jsme se do pyžama. Někteří se dívali na Shreka, povídali si, dělali jsme hlouposti a kolem půlnoci jsme šli spát. Ale myslím, že většina z nás nespala, protože někteří mega chrápali. Ráno jsme vstali kolem 7.00, nachystali jsme si snídani. Po snídani jsme se pustili do balení a úklidu a pak jsme šli domů. Za mě můžu říct, že to bylo super a klidně bych si to zopakovala.

Anežka Vadúrová, 6. B

Každý z vás asi ví, co je to Noc s Andersenem. Když to neznáte a nevíte, co se na těch nocích děje, může vám to přijít jako nuda, pouhé povídání o nějakém spisovateli, který píše pohádky pro děti, možná to tak vypadá, ale určitě to tak není. Každá z Nocí s Andersenem vypadá jinak a prostě nemůže být stejná jako ta předchozí, proto vám dnes povyprávím, co se dělo na té naší noci. Na Noc s Andersenem jsem jako vždy nestíhala a jako vždy přijela pozdě, to bych prostě nebyla já, abych něco stihla včas. Navíc jsem do toho zatáhla i Nikču, která na mě jako vždy čekala. Když jsme dorazily na místo, všichni už tam byli a byl strašný chaos. Tašky jsme naházeli takřka na jednu hromadu a mohlo se pomalu začít. Nejdřív jsme hráli židličkovanou, hned na začátku to vyšlo na mě a já jsem nešikovně zakopla a se smíchem spadla na zem. Potom se všichni začali smát a zábava mohla započít. Po „vymění si místa“ jsme se mohli pustit do námi očekávané schovky, napoprvé jsme se schovala v odpočinkové místnosti za křeslo, kde mě hned našli, podruhé už to bylo lepší a mě našli mezi posledními.

Mezi schovkami jsme si s holkami četly a snažily se vytěsnit hluk. Po stezce jsme byli ve třídě a čekali jsme, až nám sedmáci nachystají stezku odvahy. Mezitím jsme si objednávali jídlo. S Nikčou a Rózou jsme si objednaly Happy Meal. Když se čekalo na jídlo, začaly jsme hrát s Niki UNO a překvapilo mě, kolik lidí se k nám nakonec chtělo přidat. Když jsme dostali jídlo, zjistili

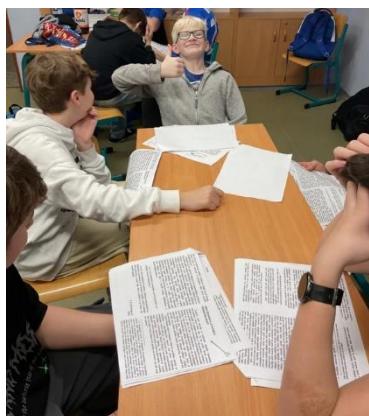

jsme, že se mi ztratil kečup, tak jsem si musela vzít zbylou sladkokyselou omáčku. Po večeři nastal čas na stezku odvahy. Dohodly jsme se s Nikčou, že půjdeme spolu a vyrazily jsme. Už po prvním bafnutí jsme o sebe zakoply a se smíchem spadly. Po stezce odvahy jsme si rozložili karimatky a spacáky a šli jsme se převléct do pyžama. V koupelně byl strašný hluk, ale sranda, zvlášť když někomu poslední kousek pasty spadl do umyvadla. Potom jsme se zachumlali do spacáků, předtím jsme ještě odevzdávali mobily. Poté se pustil

film o šmoulech. Při filmu jsme hráli pravda nebo úkol a hrozně jsme si to užili. Potom už bylo pozdě, tak paní učitelka pustila film na dobrou noc, už jsem byla vážně hodně unavená. Naštěstí film se po chvíli vypnul a já mohla konečně spát. V noci jsem se asi tak třikrát vzbudila. Ráno jsme se probudili už v 6.30, tak jsme si ještě chvíli povídali, než jsme se mohli jít převléknout. V koupelně jsme byly nakonec jen já, Rózi a Niky a já jsem byla zase poslední. Na snídani jsme měli výbornou bábovku od Nikčiny mamka. Nakonec jsme se sbalili a úkoly na Noc s Andersenem jsme dokončovali ještě v pondělí v češtině.

Julie Gallová, 6. B

6.3. Přespávání v 8. B

Ze dne 24. března na 25. března jsme spali ve škole společně s naší třídní paní učitelkou a naší paní asistentkou.

Sraz byl v 18 hodin. Poté jsme šli do naší kmenové třídy, kde jsme plnili úkoly k bajkám barda Beedleho, které jsou pokračování Harryho Pottera. Po dokončení úkolů jsme si objednali večeři z KFC, McDonald's nebo jsme si objednali pizzu.

Kolem osmé hodiny večerní jsme se přesunuli do tělocvičny, kde si kluci odehráli tenisový turnaj, holky si na druhé polovině tělocvičny hrály volejbal nebo badminton. Zpátky do třídy jsme se odebrali až kolem půl desáté. Poté následoval prostor na hraní her.

Kolem jedenácté hodiny jsme se přemístili do knihovny, kde jsme měli od odpoledne nachystané spacáky. Paní učitelka nám pustila Spongeboba a kolem půlnoci jsme šli spát.

Druhý den ráno byl budíček kolem šesté hodiny. Ráno jsme si udělali hygienu a sbalili jsme si spacáky a karimatky. Poté jsme měli snídani v kuchyňce, kde si každý donesl svoji snídani.

Noc s Andersenem se mně moc líbila.

Marek Malovaný, 8. B

7. Dny prevence

Ve středu 19. února 2025 se na naší škole konaly Dny prevence, které přinesly žákům nejen nové poznatky, ale také možnost zamyslet se nad důležitými otázkami a reálnými životními situacemi. Během dne probíhala řada inspirativních přednášek vedených odborníky z různých oblastí, kteří se s dětmi podělili o své zkušenosti.

Jedním z klíčových témat byla krizová situace, se kterou nás seznámil Zdeněk Vilímek. Hovořil o tom, jak se zachovat v nečekaných a nebezpečných situacích a jak zvládnout stres, který s nimi přichází. O kyberprostoru a jeho nástrahách, jako jsou kyberšikana nebo nebezpečí na sociálních sítích, přednášela Kateřina Pálková. Žáci se dozvěděli, jak si chránit své soukromí a jak se bezpečně pohybovat v online světě.

Velmi silným tématem bylo také zneužívání návykových látek, o kterém hovořila Marie Konvalinková. Představila rizika spojená s užíváním drog a dopady na zdraví i osobní život. Dalším inspirativním momentem byla přednáška Venduly Černé z organizace COA–Charita o životě na vozíčku. Žáci měli možnost seznámit se s tím, jaké výzvy každodenního života musejí lidé s hendikepem překonávat a jak jim můžeme pomoci začlenit se do společnosti.

Na vážnou problematiku závislostí navázal Michal Vrobel s přednáškou Život není hra, která se věnovala rizikovému chování a jeho důsledkům. Naopak Ivana Lacková z Dětského domova Uherské Hradiště přiblížila žákům téma život v ohrožení, kde se dotkla situací dětí, které nemohou vyrůstat ve svých původních rodinách.

Do programu se zapojila také organizace SONS Uherské Hradiště, jejíž zástupce Vojtěch Železník přinesl silné svědectví o životě ve tmě a přiblížil žákům každodenní výzvy lidí se zrakovým postižením.

O životě na svobodě a práci s lidmi, kteří se dostali do konfliktu se zákonem, vyprávěla Hana Formánková z Probační a mediační služby. Naproti tomu Katharina Mikošková nabídla žákům osobní pohled na život se mnou, kde se zaměřila na sebepoznání a vnímání vlastní hodnoty.

Důležitou praktickou částí byla také výuka první pomoci, kterou vedly Lucie Grebeňová a Jana Hrabalová. Žáci si vyzkoušeli, jak reagovat v krizových situacích, jak poskytnout základní ošetření a jak zachránit lidský život.

Děkujeme SRPŠ za finanční podporu a všem přednášejícím za jejich ochotu a čas a věříme, že se nám podařilo žákům zprostředkovat důležité poznatky, které mohou v budoucnu využít. Už teď se těšíme na příští ročník!

Dana Šimíková

7.1. Dny prevence v 8. B

19. 2. jsme se zúčastnili přednášek, které byly zaměřené na téma handicapu a dětských domovů.

Jako první k nám do třídy zavítal slepý pán, který nám povídal o tom, jaké je to být slepý. Něco řekl a pak jsme si mohli vyzkoušet, jaké to je i my. Mohli jsme si to vyzkoušet na takových speciálních brýlích a potom jsme si zahráli piškvorky naslepo a šachy naslepo.

Pak jsme se rozdělili do dvojic, půjčili jsme si jeho slepecké hole a šli jsme po chodbě a po schodech. Jeden z dvojice vedl toho, co měl zakryté oči a hůl v ruce, pak jsme se vystřídali.

Potom jsme měli druhou přednášku o dětech v dětských domovech. Tam nám říkali o dětech, které jsou v dětských domovech.

Mluvili o tom celou dobu a nás to moc nebavilo, ale oni si všimli, že nás to nebaví, a tak nám řekli, ať si zahrajeme hru, a pak jsme se probrali a poslouchali. Jinak jsme si to moc užili.

Viktorie Dočková, 8. B

8. Jeden svět na školách

8.1. Jak se asi cítí Vítek, Matúš a Hikari?

Zúčastnili jsme se filmového festivalu Jeden svět v kině Hvězda. Viděli jsme různé filmy o dětech a o tom, s čím se ve svých životech potkávají a co musí mnohdy i překonávat.

O filmech jsme si potom povídali a snažili se vcítit do toho, co asi cítí hlavní hrdinové tří krátkých dokumentárních filmů: nevidomý Vítek, Matúš, který se bojí výšek, a Hikari z Japonska, která vypěstovala pro svoji rodinu rýži.

Markétka MB3: Vítek se cítí asi tak, že trochu ví, co se kolem něho děje, i když to nevidí. Matúš se cítí asi tak, že se sice bojí výšek, ale svůj strach překoná. Hikari, která miluje rýži, si jde za svým snem vypěstovat rýži.

Martinka MB3: Vítek je slepý, asi se styděl. Matúš se bál výšek a měl kamarádku, která je slepá. Jel s mámou na horu. Podle mě se bál. Hikari je na sebe asi pyšná.

Amálka MB3: Vítek se cítí tak půl na půl, protože je nevidomý, ale zas má super schopnosti. Matúš má strach, protože se ještě nikdy nepodíval na rozhlednu. Hikari je šťastná, že udělala rýži pro rodinu.

Nina MB3: Vítek se cítí nadpřirozeně. Matúš má strach. Hikari se cítí šťastně.

Simča MB3: Vítek je smutný, že je nevidomý. Matúš měl strach z výšek. Hikari je šťastná, že vypěstovala rýži.

Třída MB

8.2. Tři příběhy, mnoho pohledů

Jak se žije v Keni, jaké to je nevidět a jak těžké je vypěstovat si vlastní rýži?

Na tyto otázky jsme dostali odpověď při návštěvě festivalu Jeden svět na školách, který se konal v úterý 8. dubna v kině Hvězda.

Žáci z naší třídy zhlédli tři dokumentární filmy a každý z nich se nás dotkl jiným způsobem. Někdo si odnesl silný příběh, jiný hlubší pochopení a někdo si zkrátka jen užil dopoledne se spolužáky. Společně jsme pak o filmech diskutovali a každý měl možnost přidat svůj názor. Tady jsou postřehy, dojmy a zážitky:

Ema Vaculová si nejvíce oblíbila film Grace, ve kterém dívka z Keni popisuje, jak důležitý je pro její rodinu déšť – bez něj nic neroste, ale když přišla bouřka, zničila jim dům a vzala i její oblíbené žluté šaty. Ema ocenila, že i přes všechny potíže se Grace a její rodina nevzdaly a s pomocí sousedů společně vše opravili.

Emma Chrástková si cestu do kina užila už od rána, kdy se s kamarádkami smála pod pestrobarevným deštníkem. Zaujaly ji všechny filmy, ale nejvíce dokument o nevidomém Vítkovi. Říkala, že byl tak krátký, že sotva začal, už končil, ale i tak jí zůstal v paměti.

Adéla Fůsková vnímala silný moment, kdy se z očekávaného deště ve filmu Grace stalo nebezpečí. U filmu Hikary pěstuje rýži ji oslovila dívčina vytrvalost. Připálenou rýží jí rodina stejně pochválila – protože ji uvařila sama a s láskou.

Barbora Taláková viděla ve všech třech filmech společné poselství – vážit si vody, jídla, zdraví i rodiny. Zaujalo ji, že ačkoli každý film pocházel z jiného kouta světa, sdílely podobnou myšlenku.

Tomáš Grebeníček ocenil, že Vítek dokáže díky své představivosti „vidět“ i věci, které nikdy nespatriil, třeba letadlo. Nejvíce ho překvapilo, že se Vítek sám odvážil vařit vajíčka na plynu.

Tomáš Kollár popsal, jak těžké je pro keňské děti žít bez pravidelného deště. Dojalo ho, že otcové musí často odcházet za prací a vracejí se až po roce – děti je pak už skoro nepoznávají. Nejvíce ho potěšilo, že Gracein tatínek díky stromům, které zasadil, mohl zůstat

doma. Tento den nám přinesl spoustu zážitků, ale hlavně nám připomněl, že spousta dětí na světě čelí překážkám, které si často ani neumíme představit. A přesto se nevzdávají – a právě to je inspirací pro nás všechny. Už teď se těšíme na další ročník festivalu Jeden svět na školách!

Třída 6. B

V úterý 8. 4. jsme se se třídou vydali do kina na festival Jeden svět na školách. Pouštěli nám tam tři krátké filmy. První byl o Grace, která žije v Keni se svou rodinou. Měli málo potravy, a tak museli i něco pěstovat, jenže měli nedostatek vody. Proto vždy čekali s nadějí na déšť, protože díky dešti jim potrava vyrostla a oni se měli čím živit. Když přšlo několik dní, nazývali to jako dešťové období. Grace měla dešťové období moc ráda i její sourozenci, protože věděli, že jim zajistí potravu. Jenže pak čekali dny, týdny a pršet nezačalo. Nakonec očekávaný déšť přišel, ale byl jiný než jindy. Přšlo moc, začala bouřka a to už pro ně tak dobré nebylo. Ke všemu se přidal vítr, který jim odnesl střechu a oni se neměli kam schovat. Po nějaké době déšť utichl. Spousta věcí jim z domu odletěla, včetně oblečení. Grace byla smutná, protože se ztratily i její žluté šaty, které jí koupil táta. A hlavně dům potřeboval celý opravit, aby se celá rodina měla kam schovat na noc, hlavně před hyenami a hady. Naštěstí s opravou domku jim pomohli kamarádi a společně postavili celou novou střechu. Já jsem si tento film vybrala, protože se mi líbil nejvíc.

Ema Vaculová, 6. B

Festival JSNS se konal v kině Hvězda 8. dubna. Promítali nám tři dokumenty o tom, že bychom si měli vážit toho, co máme. První dokument se jmenoval Grace, byl o dívce, která vyrůstala v Keni se svými 8 sourozenci. Vážili si moc toho, když přšlo, protože přšlo zhruba jen dvakrát do roka, takže tam měli velké sucho. Druhý dokument se jmenoval Dotknout se tmy, byl o chlapci, kterému bylo deset let, od malička byl nevidomý. Hrozně se bál aut, skútrů, bál se, že když se jen trochu zapomene, tak to může způsobit nehodu. Věřil, že i když nevidí, má jiné dary. Třetí dokument se jmenoval Hikary pěstuje rýži. Hikary vždycky chtěla umět pěstovat rýži, tak si našla na internetu návod, jenže rýže jí uschla. Tak se rozhodla navštívit pána, který jí poradil, jak vypěstovat rýži. Dal ji sazeničky, které Hikary zasadila přesně podle jeho pokynů. Podařilo se jí to, po měsíci práce byla rýže hotová. Uvařenou rýži nabídla rodině a všem moc chutnala. Celý festival jsem si užila.

Barbora Taláková, 6. B

Film byl o desetiletém Vítkovi, který je slepý od narození. Ale jemu to nevadí, protože věří, že něco za něco – nevidí, ale má lepší sluch, čich a hmat.

Jednou si i vařil vajíčka na plynovém sporáku.

Měl sen, že byl v letadle, i když žádné letadlo nikdy neviděl. Ale jeho fantazie si ho nějak představila.

Vítek popisuje, jak si představuje různé věci, které nikdy neviděl, a jak vnímá svět kolem sebe.

Nejvíce se bojí aut nebo skútrů – má strach, že vybočí ze silnice a srazí ho.

Tomáš Grebeníček, 6. B

8.3. 8. C a Jeden svět na školách

V 10:40 jsme cca odcházeli ze školy do kina Hvězda na projekci Jeden svět na školách. Promítaly se tam 3 filmy. První se jmenoval A šťastný nový rok, tento film se zaměřoval na to, jak zvířata vnímají ohňostroj a celkové slavení nového roku. Druhý film byl o mladé boxerce, která ráda boxuje a taky chodí na cukrářskou školu, protože ráda peče. Třetí film bylo českých influencerch, jací jsou a co dělají. Bylo to docela fajn.

Adéla Foltýnová 8.C

Dne 7.4.2025 jsme šli na akci Jeden svět na školách. Na začátku dne jsme měli pár normálních hodin a jednu zkrácenou, protože jsme se šli připravit na cestu do kina. Tam na nás čekaly tři krátké filmy, každý s jiným zaměřením. První film se jmenoval „A šťastný nový rok“. Šlo o to, jak vnímají zvířata Nový rok a jak na něj reagují. To se už částečně řeší a rozjela se tam o tom malá diskuse. Druhý film se jmenoval „Třetí kolo“. Šlo o to, jak mladá holka balancuje mezi boxem (koníčkem) a vařením (budoucím zaměstnáním). Týká se to hlavně deváťáků, kteří půjdou na střední. Poslední film se jmenoval „I Am Influencer“, zkrátka šlo o to, že influenceri říkali, kdo je podle nich influencer (upřímně nevím, co k tomu moc říct).

Jan Nestával, 8.C

8.4. Jeden svět na školách v 5. B

Přišli jsme do kina a za chvíli začalo promítání, první film se jmenoval Grace a byl o holce z Afriky a o jejích 8 dalších sourozencích a o tom, že jim tam prší cca 2x do roka a že je pro ně déšť všechno nebo spíš skoro všechno, protože tatínek Grace chce odjet za prací do města.

Druhý film se jmenoval Dotknout se tmy a byl o slepém klukovi, ale měl ostatní vjemy jako sluch, hmat, možná i čich. A na konci bylo řečeno, že každý má něco, a to mi přišlo jako pěkný závěr filmu. Odnesla jsem si z toho, že i když někdo nevidí nebo neslyší nebo má jakékoliv jiné postižení, že ho nemáme vyčleňovat z davu ostatních.

Třetí film byl o desetileté Hikari, co pěstovala rýži, a proto se jmenoval Hikari pěstuje rýži. Hikari měla nade všechno ráda rýži, a proto se rozhodla, že se pokusí si ji sama vypěstovat. Poprosí proto profesionálního farmáře, co pěstuje rýži, nakonec se jí podaří si sama trochu rýže vypěstovat. Ve filmu jsem si všimla, jak je obtížné vypěstovat i třeba jen hrstku rýže.

Anežka Šilhavíková, 5.B

9. Charakter: Sportovec

Na tento dokument jsme se přesunuli do kina Hvězda. Pohodlně jsme se usadili a začalo promítání. Ve filmu jsme se přenesli do rozbombardované Ukrajiny. Ve filmu mluvili vrcholoví sportovci Ukrajiny, kterým ruská agrese zničila sportovní zázemí a kariéru. Vyjadřovali se k tomu, že měli před válkou mezi ruskými sportovci přátele, nebo k tomu, zda mají ruští sportovci mít povolen vstup na nejbližší olympijské hry. Bylo to velmi dojemné.

Viktor Zapletal, 8. B

Dne 21. 2. jsme se zúčastnili promítání filmu s názvem Charakter: Sportovec. Bylo to o ukrajinských sportovcích, kteří se nenechali zastrašit válkou a pokračují v tom i dodnes. Ale i někteří se potýkají s tím, že plavci, kterým byl zničený plavecký bazén, tak se nevzdali a chodí trénovat úplně jinak, než byli zvyklí. A abych na to nezapomněla, v tom filmu mluvili rodiče padlých vojáků neboli sportovců. Mně osobně se to moc líbilo, nahlédla jsem zase někam, kam jen tak nevidím, takže doporučuji zhlédnout.

Ester Kaplanová, 8. B

10. Cestujeme Pouličkou

17. března 2025

Jeli jsme Pouličkou ze zastávky Štěpnice Za Alejí až na konečnou zastávku Míkovice Na Příkopě. Bylo to super a mohli jsme si vyzkoušet být řidičem Pouličky. Pan řidič nám totiž dovolil sednout si za volant.

Simona Staněk MB3 a Klára Vášová MB1

Jeli jsme Pouličkou a nějaké děti nám ukázaly, kde bydlí, když jsme jeli blízko jejich domů. Když jsme dojeli na konečnou zastávku, tak jsme potkali školku a potom jsme jeli nazpátek. Bylo to tam super.

Amálie Večerková, MB3

11. Vynášení Morany

Zima se s námi pomalu loučí a je třeba přivolat jaro. Jak jinak se rozloučit se zimou... Vynášení Morany je starodávný zvyk, který se dochoval dodnes. Ve školní družině jsme vyrobili ze dřeva, slámy a vyfouknutých vajíček figurínu zvanou Morana, která je symbolem zimy. Za doprovodu říkadel jsme ji odnesli k řece Moravě, zapálili a hodili do řeky, kde ji ohořelou odnesla voda. Se zimou jsme se rozloučili, jak se patří. Zpět ke škole jsme se vrátili s létečkem vyrobeným z větvíček zlatého deště a ozdobeného pentličkami.

Světlana Habartová

12. Projektové vyučování

Projektové vyučování v hodině anglického jazyka na téma Harry Potter bylo zaměřeno na rozvoj kreativních a jazykových dovedností žáků. V rámci projektu žáci využívali výuková videa, která jim pomohla lépe porozumět jednotlivým postavám a místům z kouzelnického světa. K tomu byly připraveny pracovní listy, na nichž žáci pracovali v menších skupinách a zodpovědně se zaměřovali na gramatiku a slovní zásobu, která se vztahovala k příběhu Harryho Pottera.

Součástí projektu byla také praktická činnost – děti vyráběly pečeti a sošky postav z filmu. Tato aktivita nejenže rozvíjela jejich kreativitu, ale také je motivovala k používání angličtiny při popisování postupů a materiálů.

Na závěr projektu každý žák prezentoval svou práci, kde podle vlastních plakátů popisoval postavy jednotlivých kolejí. Tato část projektu umožnila žákům procvičit své komunikační schopnosti a osvojit si novou slovní zásobu v angličtině. Celý projekt tak podpořil nejen jazykové dovednosti, ale i týmovou spolupráci a samostatnost.

Kristýna Horáková

13. Přednáška o zdravotnických oborech

11. 4. se naše třída zúčastnila v rámci kariérového poradenství přednášky zaměřené na představení zdravotnických studijních oborů. Řekli nám tu o oborech, které můžeme studovat. Poté nám rozdali listy, na kterých byly vypsané všechny obory. Byli tam také bývalí žáci naší školy, kteří studují na střední škole SŠPHZ, a tiskový mluvčí nemocnice pokládal těmto studentům otázky a ti na ně odpovídali. Zahráli jsme si také test s latinskými názvy, které se využívají ve zdravotnictví. Druhý test byl o chirurgických pomůckách. Vždy nám jeden ze studentů ukázal jednu pomůcku a my ji zakroužkovali na papíře podle toho, co jsme si mysleli, že to je a k čemu se to využívá.

Manuela Brázdilová, 8. B

14. Den otevřených dveří v Uherském Brodě

Dne 2. dubna ti, kteří chtěli z osmého ročníku, se vydali do Uherského Brodu na střední školu COPT. Tam byly pro nás přichystány různé dílničky.

Byli jsme rozděleni na 4 skupiny po 5–8 lidech. Každá skupina obešla všechna 4 stanoviště, na kterých jsme si vytvořili nože ze CO₂ laseru, měli jsme rozborku zbraní vyráběných v České zbrojovce, také jsme si vyzkoušeli 3D modelování kostky a přívěsku, nakonec jsme si mohli něco vyrobit na CO₂ laseru.

Exkurze se mi moc líbila.

Marek Malovaný, 8. B

15. No stres! Deváťáci to zvládnou

Dne 19. března proběhly na naší škole workshopy zaměřené na zvládání stresu s názvem „Jak ovládnout stres a využít ho ve svůj prospěch“. Akce byla určena pro všechny žáky devátých tříd, kteří se v těchto týdnech připravují na přijímací zkoušky. Cílem bylo nabídnout jim praktické techniky jak se lépe vyrovnat se stresem, zklidnit mysl a podpořit pozitivní myšlení.

Žáci si během dopoledne prošli tři dílničky. V první si připravili čokoládové fondue s ovocem, dozvěděli se zajímavosti z historie čokolády a také to, jak čokoláda působí na lidskou psychiku. Nechyběl ani prostor pro příjemné uvolnění a společné chvíle klidu. Druhá dílna byla zaměřena na práci s dechem, relaxaci za doprovodu hudby a imaginaci – žáci si během řízené vizualizace představovali klidné místo, které jim přináší pocit bezpečí a pohody. Ve třetí části se pak zaměřili na schopnost soustředění, řešili hlavolamy a optické klamy, učili se technikám mindfulness a zamýšleli se nad tím, jak přesměrovat myšlenky od obav k odvaze a zvědavosti.

Projektový den se nesl v přátelské a uvolněné atmosféře. Deváťáci si odnesli nejen zážitek, ale především konkrétní tipy, které mohou využít při přípravě na přijímací zkoušky

i v běžném životě.

Milí deváťáci, přejeme vám hodně štěstí, klidnou mysl a víru ve vlastní schopnosti. Máte na to – držíme vám palce!

Dana Šimíková

16. Návštěva soudního jednání u Okresního soudu v Uherském Hradišti

Dne 3. března 2025 se naše třída 8. B zúčastnila exkurze u Okresního soudu v Uherském Hradišti. Tato návštěva nám poskytla jedinečnou příležitost nahlédnout do reálného soudního procesu a dozvědět se více o fungování českého soudnictví. Exkurze tak doplnila náš vzdělávací plán v předmětu výchovy k občanství.

Po příchodu k soudu jsme byli uvedeni do jednací síně, kde jsme měli možnost sledovat skutečné soudní jednání. Obžalovaným byl muž, který se dopustil drobných krádeží, a to i přesto, že již byl v minulosti trestán. K soudu byl předvolán z vazby a přiveden eskortou vězeňské služby. Během jednání jsme mohli pozorovat průběh výslechu svědků, vyjádření obhajoby i státního zástupce. Soudní proces byl velmi zajímavý a napínavý, protože jsme mohli na vlastní oči sledovat argumentaci jednotlivých stran a proces dokazování. Celé řízení bylo velmi poučné a přiblížilo nám, jak v praxi funguje spravedlnost. Dozvěděli jsme se mimo jiné, že obžalovaný byl v minulosti již devětkrát trestně stíhán a absolvoval pobyt v psychiatrické léčebně.

Po skončení hlavního líčení jsme byli svědky vyhlášení rozsudku. Tento moment byl pro nás všechny velmi napínavý, protože jsme měli možnost sledovat, jak soudce na základě předložených důkazů rozhoduje o vině a trestu obžalovaného. Bylo zajímavé sledovat, jak důležité je při soudním procesu dodržovat právní postupy a jak zásadní roli hrají důkazy a svědecké výpovědi. Rozsudek nám ukázal, jaký dopad může mít porušování zákonů na život člověka a jak důležité je brát odpovědnost za své činy.

Závěrečnou částí naší návštěvy byla beseda s tiskovým mluvčím a soudcem Mgr. Michalem Tománkem. Diskutovali jsme s ním o nejrůznějších tématech – od platových podmínek soudců přes jejich vzdělání až po nejzajímavější případy, s nimiž se ve své kariéře setkal. Dozvěděli jsme se také více o tom, jaké vlastnosti by měl mít dobrý soudce a jaké výzvy s sebou přináší výkon této profese. Bylo velmi inspirativní slyšet o případech, které soudce Tománek během své kariéry řešil, a získat tak lepší představu o reálném fungování justice.

Exkurze u Okresního soudu byla velmi přínosná a zanechala v nás hluboký dojem. Díky ní jsme si mohli lépe představit, jak funguje soudní systém v České republice, a uvědomili jsme si důležitost spravedlnosti v naší společnosti. Tato návštěva nám přiblížila nejen práci soudců,

ale také důsledky porušování zákonů a význam právního systému pro běžný život. Mnozí z nás se shodli, že to byla jedna z nejzajímavějších exkurzí, kterou jsme doposud absolvovali a rozhodně si z ní odnášíme mnoho nových poznatků.

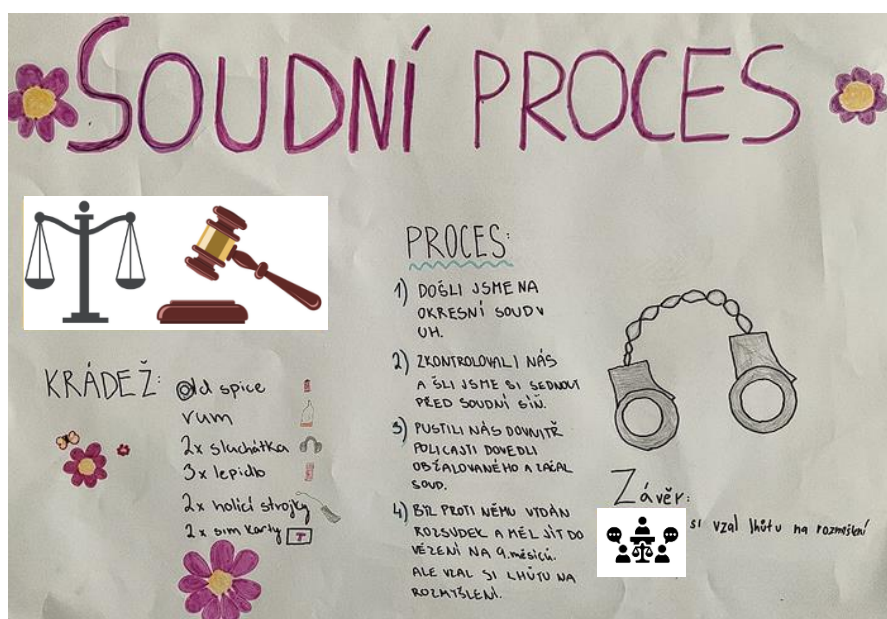
Lucie Nucová

Dne 3. 3. jsme se zúčastnili průběhu soudního procesu v Uherském Hradišti. Jakmile jsme tam přišli, byli jsme posláni do nejvyššího patra budovy, kde jsme procházeli kontrolou (kontrovala nás, jestli nemáme u sebe zbraně). Když jsme byli hotovi, počkali jsme, než nás pustí do soudní místnosti, kde se soud měl odehrávat. Poté došli policisté i s obžalovaným a paní soudkyně začala diktovat rejstříky, které obžalovaný porušil.

Po ukončení procesu jsme měli debatu se soudcem, od kterého jsme se dozvěděli spoustu nových informací. Např.: výplata soudce, kolik stránek jako soudce musí přečíst, než jde k procesu. Poté jsme se vrátili zpátky do školy.

Ester Kaplanová, 8. B

17. Preventivní program Online ZOO

Dne 20. 3. proběhl ve 3. třídách program k všeobecné primární prevenci pod vedením metodičky prevence KPPP s názvem ONLINE ZOO. Děti se seznámily se základními pravidly bezpečného chování na internetu pomocí příběhu a s riziky souvisejícími s používáním internetu.

Kristýna Horáková

18. Aktivity ve 3. B

18.1. Výchovný koncert

1. 4. jsme zavítali do kina Hvězda na koncert o ZUŠce. O holce Aleně a jejím tátovi, kteří se ztratili v ZUŠce. Pěkná přehlídka věcí, co se dělá v ZUŠce, byla frkáním zakončena.

Vojtěch Vyoralék, František Čajka, Barbora Kamasová

18.2. Jeden svět

V kině Hvězda jsme se šli podívat na tři krátké dokumenty. První byl animovaný, jmenoval se Dotknout se tmy. Druhý byl o Matoušovi, který se bojí výšek. Třetí, poslední, bylo holce Hikari, která chtěla pěstovat rýži.

František Čajka, Barbora Kamasová

18.3. Online ZOO

V online ZOO se nám to hodně líbilo. Dělali jsme různé aktivity. A jednu aktivitu na pochvaly si někteří užili a pochvaly snad všechny potěšily. Ve dvojicích jsme dělali a řešili různé problémy zvířátek na internetu. Např. panda Pavel, tučňák Tonda antilopy Adam a Agáta. Pandovi Pavlovi napsaly hyeny na internet, že je tlustý.

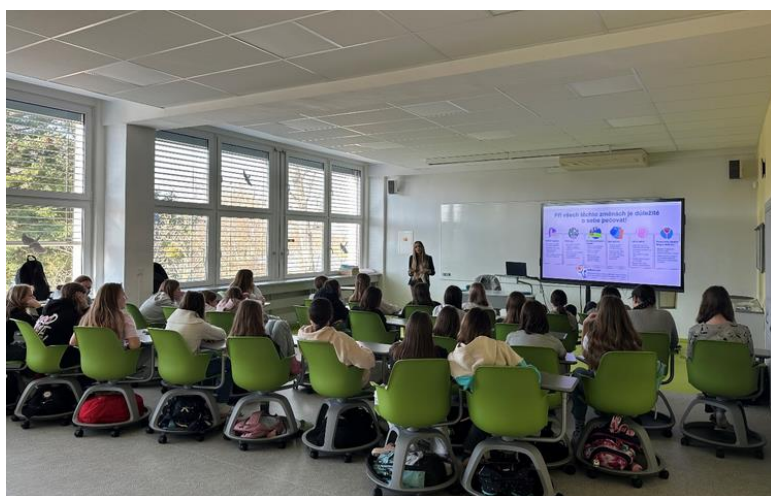
František Čajka, Vojtěch Vyoralék

18. Čas změn – přednáška o dospívání

V 6. třídách proběhly dvě přednášky o dospívání. Naše přednáška byla rozdělená zvlášť pro kluky a holky. Jako první ji měly holky nahoře v učebně. Začalo to milým přivítáním od paní, která celou přednášku vedla. Všechny jsme byly natěšené a zároveň zvědavé, co nového se můžeme dozvědět. Paní nám nejprve vysvětlila, o čem bude celá hodina. Mluvila o tom, jak se v pubertě mění tělo dívek, co všechno se děje a proč. Dozvěděly jsme se i to, co vlastně puberta je – většinou začíná mezi 12. a 15. rokem, ale každý ji prožívá jinak a v jiném tempu. V tomhle věku se z dítěte stává dospívající člověk a zažívá nové věci, pocity i odpovědnost. Paní nám ukazovala různé věci, které nás jako dívky mohou potkat, a mluvila o nich otevřeně a srozumitelně. Byla velmi milá a během hodiny se nás často ptala na naše otázky nebo zkušenosti a odpovídala na naše dotazy. Kdybych to měla srovnat s kluky, tak oni měli obsah přednášky úplně odlišný. Na závěr jsme každá dostala malou taštičku s dívčími doplňky. Za vše jsme poděkovaly a rozloučily se. Když jsme se po hodině potkaly s kluky, měli na nás otázek – a my na ně. Přednáška mě bavila, a také jsem se dozvěděla nové věci.

Julie Taláková, 6. B

Jedno pondělí proběhla přednáška o dospívání pro 6. třídu. Holky a kluci ji měli zvlášť. Do školy jsme dorazili jako obvykle v 8:00. První hodinu jsme měli výuku a během druhé hodiny měly holky svou přednášku. Konala se v učebně polytechniky od 8:50 do 9:40. Přednášela nám paní, takže s tím má určitě zkušenosti. Nebudu přesně psát, co nám všechno povídala, ale ukazovala nám

různé věci, které se týkají života holek – aby nás některé věci zbytečně nestresovaly, až nastanou. Mluvily jsme o jednom konkrétním tématu a myslím, že nám to docela dost pomohlo. Na závěr nám paní dala i malou hygienickou taštičku. Přednáška se mi moc líbila

a myslím si, že mi opravdu pomohla. Paní moc děkujeme! A teď kluci – ti měli svou přednášku hned po nás, tedy třetí hodinu. Vedla ji ta samá paní, což mi přišlo trochu zvláštní, ale proč ne. Úplně nevím, co se tam říkalo, a kluci se o tom moc nebavili, ale zdálo se, že i jim se to líbilo.

To je asi všechno k naší přednášce o dospívání.

Kateřina Unčovská, 6. B

19. Ranní setkávání 6. B

V pondělí 17. března jsme poprvé vedli ranní setkání my, žáci 6. B! Poprvé v roli moderátorů a poprvé na druhém stupni jsme si připravili zábavný program plný pohybu, nápadů a od nás i trochu odvahy.

Celé setkání jsme zahájili gymnastickým vystoupením, kde nechyběly hvězdice, kotouly ani jiné akrobatické prvky. Poté jsme si připomněli, že naše škola letos slaví 50. výročí, a společně jsme si zazpívali píseň Být stále mlád – jako malou hudební vzpomínku i úsměvné zamyšlení nad tím, jak čas běží.

Program jsme pojali jako malou ochutnávku toho, co by se mohlo objevit na chystané zahradní slavnosti. A tak přišla na řadu módní přehlídka s názvem Balenciaga šíleností. Na mole se vystřídaly netradiční modely, kostýmy ze světa fantazie i kombinace, které byste běžně nejspíš nepotkali – třeba duch jednorožce a kočky v doprovodu kovboje nebo styl „ze sprchy do Lidlu“.

Na závěr jsme přidali taneční vystoupení, které celé setkání hezky rozproudilo a dodalo mu tu pravou slavnostní atmosféru.

Třída 6. B

20. Vaření po anglicku

V hodinách angličtiny se děti rozdělily do menších skupin a měly za úkol nejprve napsat recept v angličtině, který následně odprezentovaly. Každá skupina se zaměřila na správnou výslovnost a použití nových slovíček. Po prezentacích si děti podle vlastních receptů vyzkoušely pokrmy uvařit či upéct. Vyučovací hodiny byly skvělou kombinací kreativity, spolupráce a praktické výuky.

Kristýna Horáková

Chicken tortilla recipe and hot cider

Ingredients

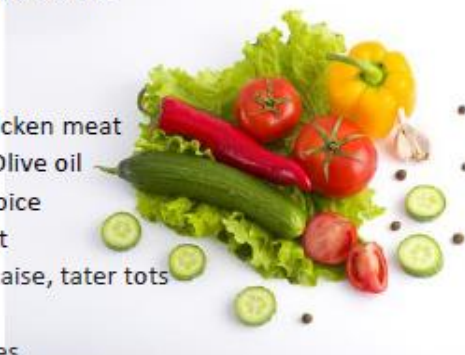
TORTILLA

- 150g wheat flavour
- 30g lard
- 0,4 teaspoon salt
- 84ml of hot water

FILLING

- 600g chicken meat
- 4 tbsp Olive oil
- 1 tbsp spice
- 2 tsp salt
- Mayonnaise, tater tots
- Salad
- Tomatoes
- Pepper
- Cucumber

HOT CIDER

- 1l cider
- 1 apple
- 5g sugar
- 1 badyan
- 1 cinnamon

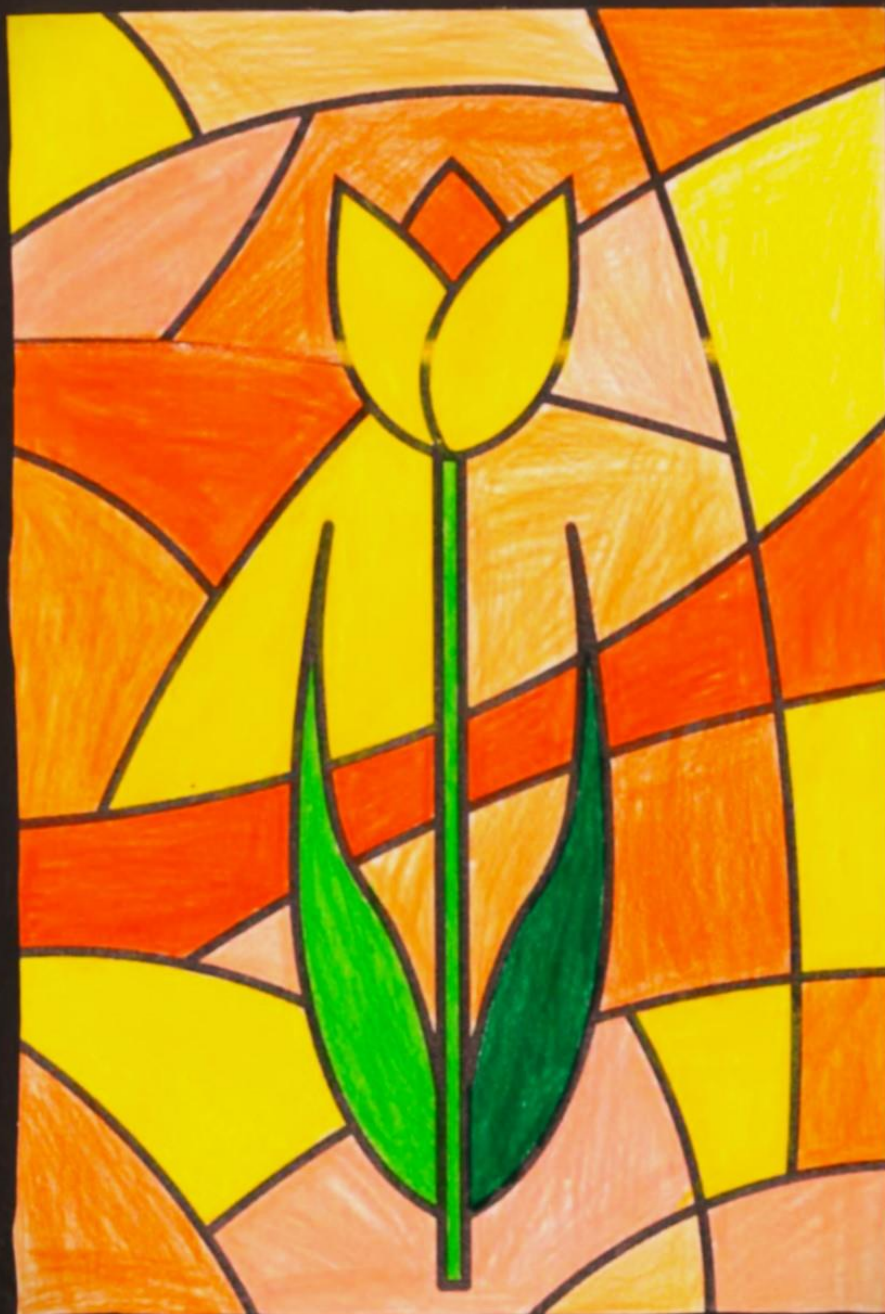
PROCEDURE

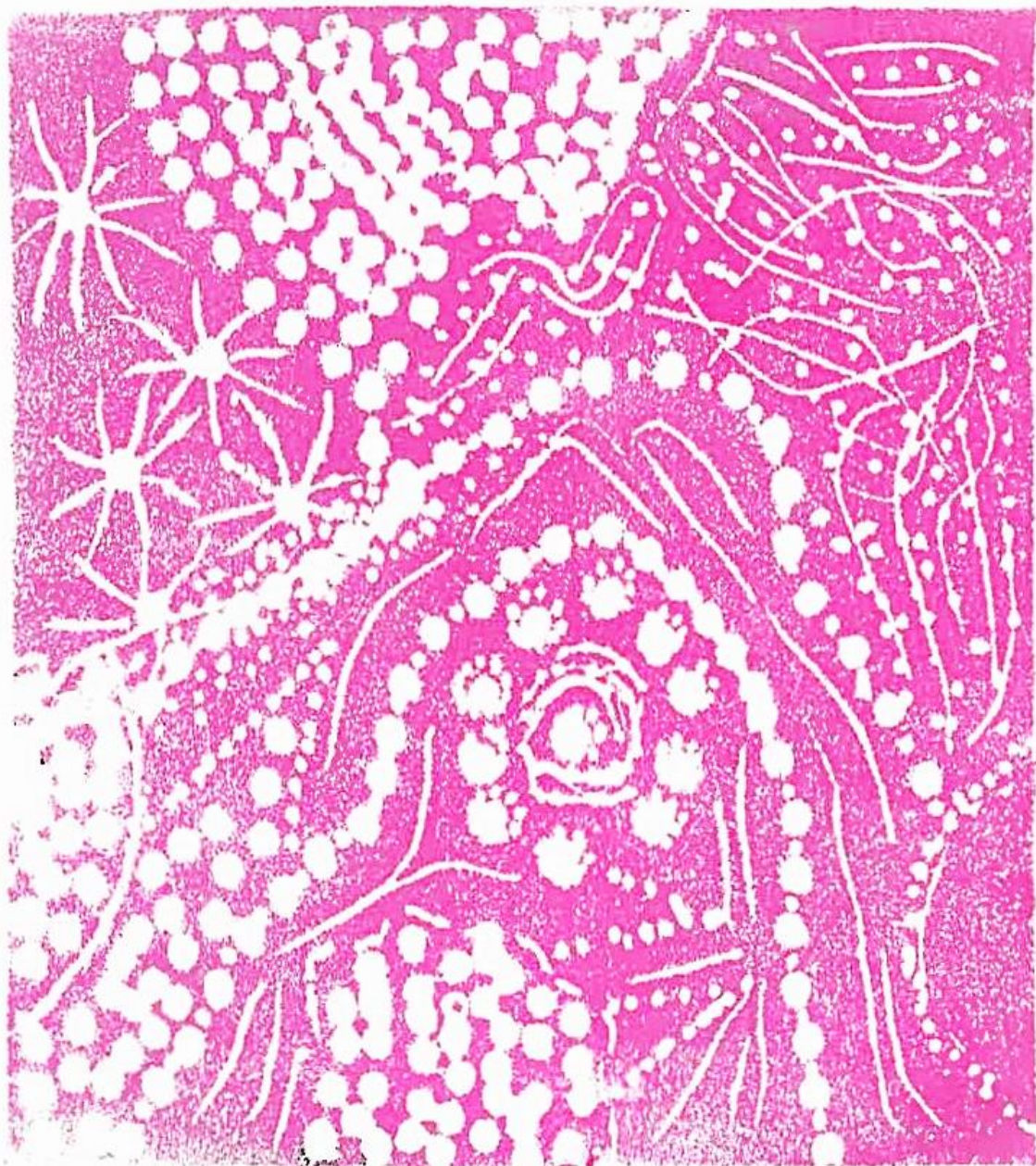
mix the softened lard with flour and salt and cover with hot water. and process to a non-sticky dough. we form balls from the dough, which we roll into thin and round pancakes, then fry them sharply and briefly on one side in a dry pan for only about 30–45 seconds, pink blisters must form. Cut the chicken into cubes in a pan, heat the oil and add the chicken, then fry until golden, add spices and salt. put the vegetables and meat in the tortilla, then add the tartare and drizzle with oil. 😊😊

Pour cider into a saucepan, add star anise, cinnamon and sugar, cook until the cider is as hot as we like. cut a fresh apple into wedges. take out the cinnamon and star anise, pour the cider into glasses. either drop the apple into the glass or stick it to the edge of the glass.

AND WE CAN EAT

Tiráž

Redakce:

Veronika Podešvová (7. A), Sofie Sitníková (7. B), Marek Malovaný (8. B), Ester Kaplanová (8. B), Michaela Ludmila Kročová (9. C)

Ilustrace:

Žáci tříd montessori a 1. stupně

Časopis pro tisk připravily:

Mgr. Alena Navrátilová, Mgr. Lucie Nucová